

Подунавље је као "задње двориште" Немачког рајха било зацртано још у ратним плановима канцелара Теобалда фон Бетман Холвега из септембра 1914. године, срочено у духу идеологије о животном простору (Лебенсраум). Тада је Немцима требало што више сировина и тржишта за њихову робу, а данас је у игри још и јевтина радна снага. Неки циљеви остају вечити.

Све је то сада заогрнуто у "Дунавску стратегију" коју форсирају Немци преко Индустријске и трговинске коморе у Улму, уз здушну помоћ економски водећих покрајина Баварске и Баден-Виртемберга (у којима је, узгред, настањена већина фолксдојчера придошлих након егзодуса с краја Другог светског рата). У духу времена, све је око нове стратегије овога пута под капом Европске уније, тачније Комесара за регионални развој, Аустријанца Јоханеса Хана.

Аргументи немачке стране су следећи: за 115 милиона становника Подунавља омогућити програмом "Европа 2020. године" развој привредне моћи уз бригу о заштити животне средине. Истиче се да је "најинтернационалнија река на свету" пловна од Немачке до Украјине укупно 2.800 км, повезује десет земаља и два мора, а њоме је 2007. године превезено само 50 милиона тона робе. Рајном, која је пловна свега 800 км, исте године је прошло 330 милиона тона робе. Дунав је, кажу, на многим местима плитак и то кочи речни теретни саобраћај. Дакле, "за чистији, пловни Дунав".

У Србији се политичари утркују да широм отворе врата овом немачком продору на југоисток, па премијер Цветковић то назива "стратешки важним питањем" а његов министар Ђелић то крсти као "развојну шансу... и један од кључних идентификација европске будућности Србије".

На једном немачком сајту, за који пише група независних аутора, не мисле овако о том подухвату. Тамо читамо да ће Мађарска од 1. јануара 2011. године, као председавајући

ЕУ, "учинити све што користи Немачкој" (шеф дипломатије Јанош Мартоњи у сусрету са колегом из Берлина Гвидом Вестервелеом).

Исти извор напомиње слогу две владе око укидања "Бенешових декрета" којима је послератна Чехословачка протерала судетске Немце и припаднике мађарске мањине. "Извозно опредељена средња предузећа у Немачкој и Аустрији сматрају Дунавски простор као стратешко тржиште", истиче помињана комора из Улма и тиме много објашњава.

У све су се хитро укључили Европска инвестициона банка, као и бројни развојни фондови у Бриселу. Наводно, већ је спремно око 100 милијарди евра. Укрупњена је и мрежа привредних комора у једну заједничку која окупља 13 чланица из подунавских земаља. А све ради "снажније интеграције Дунавског региона", како је то недавно на самиту у Букурешту срочила државна министарка у седишту немачке дипломатије Корнелија Пипер.

Међународни скупови на тему "лепог, плавог Дунава" нижу се као на траци - од Брисела, па и до Новог Сада и Београда. Први јануар је близу, а онда на сцену ступају већ поменути Мађари.

(Вести)